

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/269/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115213467
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3115213467.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a JUDr. Alice Beňovej v spore žalobcu W. D., s.r.o., so sídlom v J., T. 8, W. XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. I. E., advokátom so sídlom v J., T. X proti žalovanému D. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. sady XX/X, L. K., o zaplatenie 1.407,13 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 17. októbra 2016, č.k. 21C/233/2015-41 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej vyhovujúcej časti **p o t v r d z u j e**.

Vo výroku o náhrade trov konania napadnutý rozsudok **z m e ň u j e t a k**, že žalobcovi **n**
e p r i z n á v a proti žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania.

Žalobca **n e m á** proti žalovanému **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 914,02 Eur s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 1.214,02 Eur od 04.07.2012 do 12.11.2015, úrokom z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 1.184,02 Eur od 13.11.2015 do 31.12.2015, úrokom z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 1.154,02 Eur od 01.01.2016 do 21.01.2016, úrokom z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 1.124,02 Eur od 22.01.2016 do 25.02.2016, úrokom z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 1.094,02 Eur od 26.02.2016 do 21.03.2016, úrokom z omeškania 8 % ročne zo sumy 1.064,02 Eur od 22.03.2016 do 21.04.2016, úrokom z omeškania 8 % ročne zo sumy 1.034,02 Eur od 22.04.2016 do 23.05.2016, úrokom z omeškania 8 % ročne zo sumy 1.004,02 Eur od 24.05.2016 do 22.06.2016, úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 974,02 Eur od 23.06.2016 do 28.07.2016, úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 944,02 Eur od 29.07.2016 do 30.08.2016, úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 914,02 Eur od 31.08.2016 do zaplatenia, a to v splátkach po 30,- Eur mesačne splatných k 25. dňu kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozhodnutia, s tým, že v prípade nezaplatenia jednej splátky sa stane splatným celý zostatok dlhu. Vo výroku II. v zostávajúcej časti konanie zastavil. Vo výroku III. žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Z listinných dôkazov predložených žalobcom súd zistil, že dňa 21.08.2011 bola uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou Q. V. Y., a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom zmluva č. XXXXXXX. Schválená výška pôžičky bola 1.311,13 Eur, celkové náklady spotrebiteľa 483,83 Eur, celková suma pôžičky bola 1.794,96 Eur. Pôžičku sa žalovaný zaviazal splatiť v 36 splátkach po 49,86 Eur mesačne, RPMN úveru bola 23,98 %, ročná úroková sadzba 23,98 %, priemerná hodnota RPMN 23,98 %. Účelom pôžičky boli úhrady záväzkov žalovaného iným veriteľom vo výške poskytnutej pôžičky. Vzhľadom k tomu, že žalovaný si neplnil povinnosť splácať pôžičku dohodnutým spôsobom, žalobca písomne zmluvu ku dňu 23.06.2012 vypovedal, ku dňu vypovede predstavovala dlžná suma 1.345,60 Eur. Súd prvej inštancie konštatoval, že zmluva spĺňa náležitosti

vzťahom zo zmluvy o úvere podľa § 497 a nasledujúcich Obch. zák., ktorý predstavuje tzv. absolútny obchod. Napriek uvedenému je nutné vec posúdiť i podľa ustanovení spotrebiteľského práva. Základnou črtou typizovaných spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Predmetná zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods. 1 Obč.zák., nakoľko ide o štandardnú formulárovú zmluvu, uzavretú medzi žalobcom - veriteľom ako dodávateľom a žalovaným ako spotrebiteľom. Predmetná zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi stranami. Po preskúmaní veci súd konštatoval, že žalobca neopiera svoj nárok o neprijateľné zmluvné podmienky a predmetná zmluva o úvere obsahuje všetky potrebné náležitosti. Žalobu v celom rozsahu potom súd považoval za dôvodnú, vrátane úrokov z omeškania uplatnených v zákonnej výške a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého má právo na náhradu trov konania strana podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol vo veci plne úspešný, preto mu bol priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Dôvodil, že súd prvej inštancie nevykonal potrebné dôkazy rozhodujúcich skutočností. Uviedol, že je polovičný invalidný dôchodca, poberá invalidný dôchodok vo výške 130 Eur, preto nie je možné, aby platil pohľadávku žalobcu v mesačných splátkach po 30 Eur. Zároveň považoval pohľadávku žalobcu za premlčanú a žiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutej výrokovej vyhovujúcej časti (§ 379, § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 (keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, ani to nevyžadoval verejný záujem), v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného vo veci samej nie je dôvodné.

5. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie v napadnutej výrokovej vyhovujúcej časti na tom právnom závere, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol právny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka v spojení so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ku dňu 21.08.2011). Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu - spoločnosť Q. V. Y. a.s. poskytla žalovanému pôžičku vo výške 1311,13 Eur, ktorú sa zaviazal žalovaný splatiť v 36-tich splátkach po 49,86 Eur mesačne. RPMN úveru bola dohodnutá vo výške 23,98%, ročná úroková sadzba 23,98%, priemerná hodnota RPMN 23,98%, pričom celkové náklady spotrebiteľa predstavovali 483,83 Eur, celková suma pôžičky bola 1794,96 Eur. Žalovaný zaplatil žalobcovi z uvedenej zmluvy o pôžičke ku dňu podania žaloby sumu 311,53 Eur, v priebehu konania žalovaný zaplatil žalobcovi z poskytnutej pôžičky celkovo sumu 300 Eur a žalobca žiadal priznať nesplatenú časť istiny úveru vo výške 914,02 Eur s príslušným úrokom z omeškania. Po preskúmaní veci súd konštatoval, že žalobca neopiera svoj nárok o neprijateľné zmluvné podmienky a predmetná zmluva o úvere obsahuje všetky potrebné náležitosti. Žalobcovi preto priznal nesplatenú časť istiny vo výške 914,02 Eur s úrokmi z omeškania, a to z každej neuhradenej splátky, resp. jej časti, s platením ktorej je žalovaný v omeškaní.

6. Odvolací súd považuje tento právny záver súdu prvej inštancie za správny a stotožňuje sa aj s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej vyhovujúcej časti v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalovaného uvádza nasledovné:

7. Súd prvej inštancie správne zhodnotil, že uzatvorená zmluva o pôžičke je zmluvou spotrebiteľskou vychádzajúc z postavenia žalovaného ako dlžníka a správne dospel k záveru, že je namieste aplikovať zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z., správne potom preskúmal, či predmetná zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti podľa zákona, a či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Po vyhodnotení odvolacích námietok žalovaného vo vzťahu k napadnutému rozsudku odvolací súd konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov súdu prvej inštancie vo veci samej spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania a uvedených v odôvodnení rozsudku. Za nedôvodnú považoval odvolací súd námietku žalovaného uvádzanú v odvolaní, že pohľadávka žalobcu je premlčaná, keď žalobca si uplatnil

nesplatenú časť istiny úveru vo výške 914,02 Eur na súde prvej inštancie včas, t.j. v rámci plynutia trojročnej premlčacej doby. Rovnako za nedôvodnú považoval odvolací súd aj odvoláciu námietku žalovaného, že súd mu uložil povinnosť splácať dlh žalobcovi v splátkach po 30 Eur mesačne, keď z obsahu spisu je zrejmé, že súd prvej inštancie takto rozhodol na základe správania sa žalovaného, ktorý po podaní žaloby od novembra 2015 až do augusta 2016 postupne splácal žalovanú istinu v mesačných splátkach po 30 Eur. Takto určená výška mesačných splátok peňažného plnenia je pre žalovaného výhodnejšia v porovnaní s výškou dohodnutej mesačnej splátky v zmluve o pôžičke (49,86 Eur) a zohľadňuje zistené pomery žalovaného, ktorý je invalidný dôchodca.

8. Za tohto stavu bolo odvolanie žalovaného vo veci samej nedôvodné.

9. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej vyhovujúcej časti ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. Odvolací súd však pristúpil k zmene napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania, nakoľko dospel k záveru, že v predmetnej veci sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré odôvodňujú aplikáciu ust. § 257 CSP. Dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajú v osobných a majetkových pomeroch žalovaného. Žalovaný preukázal, že je invalidný dôchodca, výška jeho invalidného dôchodku predstavuje 130 Eur mesačne. Podľa názoru odvolacieho súdu tieto sociálne pomery na strane žalovaného sú takými výnimočnými okolnosťami, ktoré opodstatňujú uplatnenie moderačného práva súdu podľa § 257 CSP pre nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi.

11. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi nebol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko žalobcovi žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).